

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIAT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Skwer Kościuszki 16, tel. 17-20; KATOWICE, Al. 3 Maja 34, tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 104-99 i 105-00; LWÓW, Akademicka 11, tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 121, tel. 101-11 i 11524; POZNAŃ, Fredry 8, tel. 28-57, 28-58; TORUŃ, Pl. Bankowy 2, tel. 12-63; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 6-74, 17-85 i 18-75.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 54. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 stycznia 1939 r. o zmianie czasu urzędowania urzędów celnych.

Poz. 55. Zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 lutego 1939 r. Nr AA. 17e. 120 w sprawie odebrania debitu komunikacyjnego.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

54.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 stycznia 1939 r.

o zmianie czasu urzędowania urzędów celnych.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1.

Dla Urzędu Celnego w Wieleniu w okręgu administracyjnym Dyrekcji Cel w Poznaniu ustala się następujące godziny urzędowe:

- w porze letniej — w dnie powszednie od godz. 7.30 do 13 i od godz. 15 do 18 oraz w dnie świąteczne od godz. 8 do 9 i od godz. 12 do 13,
- w porze zimowej — w dnie powszednie od godz. 8 do 13 i od godz. 15 do 17.30 oraz w dnie świąteczne od godz. 8 do 9 i od godz. 12 do 13.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie ulega odpowiedniej częściowej zmianie załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1934 r. (Monitor Polski Nr 278, poz. 385 — przedruk z Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 34, poz. 453) w pozycji 81 wykazu urzędów celnych okręgu Dyrekcji Cel w Poznaniu.

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

—oOo—

55.

ZARZĄDZENIE MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 4 lutego 1939 r. Nr AA. 17e. 120

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 8 ust. 1 Prawa prasowego z dnia 21 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 608) odbiera debity komunikacyjne i zakazuje rozpowszechniania na obszarze Państwa czasopisma pt. „Der Danziger Vorposten”, wydawanego w języku niemieckim w Gdańsku.

Dyrektor Departamentu:

(—) Michałowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Pod przewodnictwem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, jako Wielkiego Mistrza Orderu Orła Białego, odbyło się wczoraj na Zamku Królewskim w Warszawie posiedzenie Kapituły tego Orderu, w którym wzięli udział wszyscy jej członkowie, a mianowicie: P. Marszałek Polski Edward Śmigły-Rydz, prymas Polski J. E. ks. kardynał dr August Hlond, senator prof. dr Kazimierz Bartel, oraz P. Minister Spraw Zagranicznych płk. Józef Beck, jako zastępca członka Kapituły.

Przed porządkiem dziennym obecni przez powstanie uczcili pamięć zmarłego kanclerza Orderu s. p. ks. kardynała Kakowskiego, którego wspomnieniu, jako zacnego księcia Kościoła i wielkiego patrioty, Pan Prezydent Rzeczypospolitej poświęcił wstępne przemówienie. Następnie na wniosek P. Marszałka E. Śmigłego-Rydz kanclerzem Kapituły obrany został przez aklamację ks. prymas A. Hlond.

Z kolei Kapituła przyjęła do wiadomości projekt nowego statutu Orderu.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki przyjął wczoraj prezesa P. K. O. dr H. Grubera.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki przyjął wczoraj po południu dyrektora Funduszu Kultury Narodowej Józefa Piłsudskiego p. St. Michalskiego.

Z polecenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej szef Kancelarii Cywilnej dziękuje niniejszym wszystkim instytucjom, zrzeszeniom i osobom, które złożyły, względnie nadesłały Panu Prezydentowi życzenia z okazji imienin.

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

P. Minister W. R. i O. P. prof. dr Wojciech Świętosławski przyjął w dniu 8 b. m. p. senatorkę Annę Szelańską i p. Dragatową z Rodziny Wojstkowej jako prezydium Kongresu Pracy Kobiet, odbytego w czerwcu r. ub. w Warszawie pod przewodnictwem P. Marszałkowej Piłsudskiej.

—oOo—

Z Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

P. Minister Przemysłu i Handlu Antoni Roman przyjął delegację Tow. Kopalń i Zakładów Hutniczych Sosnowieckich w osobach pp.: inż. M. Malplata — prezesa zarządu, inż. St. Gadomskiego — członka zarządu, inż. J. Stefańskiego — kierownika kopalni, St. Zawadzkiego — nadsztygara kopalni, st. górnik A. Jacka, górników J. Kaczmarka, J. Migdała, ślusarza M. Mościńskiego oraz buchaltera W. Dytry, która wręczyła P. Ministrowi zł 48.000, zebrane na zasilenie F. O. N.

P. Minister Przemysłu i Handlu A. Roman dokonał dekoracji pp. b. Ministra Rolnictwa Janty Połczyńskiego — Komandora z Gwiazdą Orderu Polonia Restituta oraz b. radcy handlowego ambasady brytyjskiej w Warszawie R. Kimensa Krzyżem Oficerskim Orderu Polonia Restituta.

P. Minister Przemysłu i Handlu przyjął prezydenta m. Warszawy p. sen. Stefana Starzyńskiego.

W dniu 13 b. m. odbędzie się w Ministerstwie pod przewodnictwem P. Wiceministra dr Rosego pierwsze zebranie Komitetu Organizacyjnego Instytutu Popierania Wynalazków.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Przemówienie P. Ministra Skarbu inż. E. Kwiatkowskiego, wygłoszone na Komisji Budżetowej Sejmu w dniu 8 lutego 1939 r.:

„Wysoka Komisjo. Gdybyśmy idąc śladem myśli referenta p. Sowińskiego chcieli przestudiować perspektywy gospodarcze i finansowe r. 1939 i 1940 i gdybyśmy badali te tendencje gospodarcze w skali międzynarodowej na podstawie raportów giełdowych, mielibyśmy przed sobą obraz przejawiający tyłu wątpliwościami i wahaniem, że na nim nie moglibyśmy zbudować jakiegokolwiek wytycznej na przyszłość. Oto donoszono: „Sytuacja w marcu kształtowała się nieco pomyślniej, jednakże dalsze zaostrzenie konfliktu hiszpańskiego i rozluźnienie stosunków angielsko-francuskich pogłębiało ujemne nastroje”.

„Sytuacja w czerwcu — po silniejszej depresji w kwietniu i maju kształtowała się nieco pomyślniej. Nastąpiło wyraźne zbliżenie między rynkiem francuskim i angielskim. Jednakże przedłużający się konflikt na Dalekim Wschodzie i odsunięcie się Ameryki od spraw europejskich pogłębiało ujemne nastroje”.

„Sytuacja w sierpniu kształtowała się znacznie pomyślniej niż w miesiącu ubiegłym. Jednakże brak kolaboracji francusko-angielskiej i ucieczka złota z kontynentu do Ameryki oraz narastający konflikt sudecki pogłębiał złe nastroje”.

Od września sytuacja ulegała poprawie co dwa tygodnie. Ale po każdej poprawie następowało gwałtowne zaciemnienie sytuacji: konflikt sudecki, konflikt włosko-francuski, złoto ucieka do Anglii, złoto ucieka do Francji, Ameryka zbliża się do Europy, w konflikcie hiszpańskim występują nowe siły, złoto wraca do Europy itd., jak w kalejdoskopie. W połowie roku ubiegłego statystyki notowały nowe dno kryzysu w Stanach Zjednoczo-

nych, w jesieni kryzys dochodził do zenitu we Francji. W zimie pogorszenie dość silnie zarysowało się w Anglii. Ale od jesieni nastąpiło znaczne ożywienie w Ameryce. Potem nastąpił czarny krach giełdowy w Nowym Jorku. Ostatnio znowu rysuje się poprawa w Stanach Zjednoczonych i we Francji, a pewne pogłębienie depresji w Anglii.

Ten obraz koniunktury na tygodnie i kryzysów na miesiące ma swoją wymowę. Podjęto tyle różnorodnych prób ratowania się przed kryzysem i poprawienia własnej sytuacji, ale nawet narody rozporządzające największymi zasobami, rezerwami w postaci kapitału rzeczowego i pieniężnego oraz ludźmi, mogącymi zdobyć największe osiągnięcia, nie uchroniły się przed katastrofami gospodarczymi, dającymi większe spustoszenia i klęski niż wielka wojna.

Cykl koniunkturalny w sensie światowym skończył się przed siedmiu laty, gdy interwencjonizm monetarny rozbił względna jedność gospodarstwa światowego. Od tego czasu różnice pomiędzy spadkami, napięciami koniunkturalnymi poszczególnych krajów są tak wielkie, że nie można już mówić o jednolitej koniunkturze światowej. Dołączają się momenty polityczne. Pokój wewnętrzny i zewnętrzny, pokój długotrwały jest najlepszym klimatem dla rozwoju gospodarstwa. Bardzo złym klimatem jest stan, który określa się „ni wojna, ni pokój”.

Ale jeżeli niepokój staje się chroniczny, to „ekonomia” negocjuje ze wzburzoną polityką o „modus vivendi”.

Instynkt życia góruje w człowieku. Ten sposób życia był układany w różnych krajach bardzo różnorodnie. Jedne odświeżały nowością metod w zakresie nakreśniania koniunktury i wysokością „cyfr stosowanych”. Inne demonstrowały pozyc-